

ΕΤΟΣ 56ον

24 Αυγούστου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (2882)

ΣΕ ΠΟΙΑ ΓΕΝΙΑ ΑΝΗΚΟΥΜΕ;

Ἡ σημερινή περικοπή περιγράφει τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ ἐπιληπτικοῦ παιδιοῦ μέ τό δαιμονικό πνεῦμα κι ἔγινε ἀκριβῶς μετά τή Μεταμόρφωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στό ὄρος Θαβῶρ. Τό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου ἔλαμπε ἀκόμα καί θάμπωνε τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἀντιθέτως, ντυμένοι τοὺς «δερματίνους χιτῶνας» (Γεν. 3,21) τῆς φθορᾶς καί τῆς πνευματικῆς τους φτώχειας καί ἀθλιότητος, στέναζαν κάτω ἀπό τή δουλεία τοῦ διαβόλου.

Τό παράπονο τοῦ Θεανθρώπου

Τό παράπονο αὐτό προκύπτει ἀπό τήν παρακάτω εἰκόνα: Ἕνα παιδί ἦταν κυριευμένο ἀπό τόν πονηρό δαίμονα. Ὁ πατέρας του πίστευε καί δέν πίστευε, γιατί ἦταν πολύ ἄρρωστος στήν πίστη, ὑπογραμμίζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Οἱ Μαθητές τοῦ Κυρίου δέν μπόρεσαν νά τό θεραπεύσουν, ἀλλ' ὄχι ὄλοι, γιατί οἱ «σύλλοι» (Πέτρος, Ἰάκωβος, Ἰωάννης) ἦταν μέ τόν Κύριο. Καί ὁ ὄχιλος ὄταν σάν τόν ἄνεμο εὐμετάβολος! Ἦταν ὄλοι ἐκεῖ.

Ἡ σκηνή αὐτή διαδραματίζεται σαράντα μέρες πρὶν ἀπό τή σταύρωση τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ κόσμος παρουσίαζε μιά εἰκόνα ἀθλιότητος καί ὁ Θεάνθρωπος τήν ἀντιμετώπιζε μέ μιά πικρία πού φαίνεται στά λόγια· «γενιά ἄπιστη καί διεφθαρμένη, ὡς πότε θά εἶμαι μαζί σας; Ὡς πότε θά σᾶς ἀνέχομαι;». Θά διερωτηθεῖ εὐλόγα ὁ καθένας μετά ἀπό αὐτό τό ἐρώτημά Του: Παραπονιέται στοὺς ἀνθρώπους ὁ Ἰησοῦς Χριστός; Παραπονιέται ποιός; Ὁ Θεός; Ὁ ἄνθρωπος;

Τά λόγια Του σίγουρα ἐκφράζουν μιά πικρία κι ἓνα παράπονο. Σέ σαράντα μέρες θά Τόν σταύρωναν. Αὐτό ὅμως δέν ἦταν γιά Ἐκεῖνον τό βαρὺ φορτίο πού ἔπρεπε νά σηκώσει. Ἡ ἀρνητική στάση τοῦ κόσμου ἀπέναντί Του Τόν προβλημάτιζε τόσο πολύ, πού θά προτιμοῦσε τό μαρτύριο τοῦ Σταυροῦ, καθὼς ὁ κόσμος παρέμενε πεισματικά ἄπιστος. Ἔτσι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐρμηνεύει τήν πικρία καί τό παράπονο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιζ' 14-23)

Ἡ θεραπεία τοῦ σεληνιαζόμενου νέου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσήλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιαζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλὰκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπέτιμην αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

Καὶ τὸ ἐλάχιστο ἀκόμα τῆς γνήσιας πίστεως κατορθώνει μεγάλα πράγματα, ὅπως ἐπίσης ἡ προσευχὴ καὶ ἡ νηστεία κάνουν τὸν ἄνθρωπο ἄγγελο, δυνατό νὰ ἀντιπαλέψῃ νικηφόρα τὰ πονηρὰ πνεύματα. Ὅμως καὶ πρὶν ἀπὸ τῆ Σταύρωσι, τὸ βλέπουμε στὴ σημερινή περικοπὴ, ὅπως καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτήν, τὸ βλέπουμε στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας μέχρι σήμερα, ὁ πολὺς κόσμος βρίσκεται οὐσιαστικά μεταξύ πίστεως καὶ ἀπιστίας, ὅπως ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ, ὁ ὁποῖος εἶπε· «πιστεύω, Κύριε. Βοήθησέ με ὅμως, γιατί ἡ πίστη μου δέν εἶναι δυνατὴ» (Μάρκ. 9,24). Ἡ πίστη του μπορεῖ νὰ ἦταν ἀδύναμη, ἀλλὰ δέν εἶχε ἀκόμα σκληρυνθεῖ ἡ καρδιά του, πού σημαίνει ὅτι δέν ἦταν τελείως ἄπιστος.

Ἐπὶ τῷ ὄρει τῆς πίστεως καὶ τῆς νηστείας;

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, μιλώντας γιὰ τὸν ἑαυτὸ Του, εἶπε κάποτε στοὺς μαθητὲς τοῦ Προδρόμου· «μακάριος (εὐλογημένος) εἶναι ὁποῖος δέν χάσει τὴν ἐμπιστοσύνην του σ' ἐμένα» (Ματθ. 11,6). Ἀκόμη καὶ οἱ ἴδιοι οἱ Μαθητὲς Του στὰ τρία χρόνια τῆς μαθητείας τους κοντὰ Του, πολλῆς φορὴς ἐκδήλωσαν μιά ὀλιγοπιστία. Γιὰ παράδειγμα οἱ Μαθητὲς του φοβήθηκαν τὴν τρικυμία τῆς λίμνης καὶ τὸν ξύπνησαν (8,24-25) ἢ ἀκόμη καὶ ὁ Πέτρος ὀλιγοπίστησε, ὅταν ἄρχισε νὰ καταποντίζεται καθὼς περπατοῦσε πάνω στὰ νερά, γιὰ νὰ πλησιάσῃ τὸν Κύριο. (14,31).

Στὴ σημερινή περικοπὴ οἱ Μαθητὲς του ἀδυνατοῦν νὰ θαυματοουργήσουν, παρότι εἶχαν αὐτὴ τὴ δύναμη ἀπὸ τὸν Διδάσκαλό τους. Ἐξήλληλο, ὁ ἴδιος ὁ Θε-ἄνθρωπος εἶχε προσευχηθεῖ γιὰ τὸν Πέτρο, πρὶν ἀπὸ τὴν προσευχὴ στὴ Γεθη-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν κάποιος ἄνθρωπος ἐπλησίασε τὸν Ἰησοῦ καί, γονατιστός, τοῦ ἔλεγε, «Κύριε, ἐλέησε τὸ παιδί μου, διότι σελπνιάζεται καὶ ὑποφέρει πολύ. Πολλές φορές πέφτει στὴ φωτιά καὶ πολλές φορές στὸ νερό. Καὶ τὸν ἔφερα εἰς τοὺς μαθητὰς σου ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ τὸν θεραπεύσουν». Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, «᾽Ω γενεὰ ἄπιστη καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θὰ εἶμαι μαζί σας; Ἔως πότε θὰ σᾶς ἀνέχωμαι; Φέρετέ μου αὐτὸν ἐδῶ». Καὶ ἐπέπληξε αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐβγήκε ἀπ' αὐτὸν τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθηκε τὸ παιδί ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην. Τότε ἦλθαν οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν ἰδιαιτέρως καὶ τοῦ εἶπαν, «Γιατί ἐμεῖς δὲν μπορέσαμε νὰ τὸ βγάλωμε;». Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, «Ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας σας. Σᾶς βεβαιῶ, ἐάν ἔχετε πίστιν σάν τὸν σπόρο τοῦ σιναπιοῦ θὰ πῆτε εἰς τὸ βουνό αὐτό, “Μετατοπίσου ἀπ' ἐδῶ ἐκεῖ”, καὶ θὰ μετατοπισθῆ καὶ τίποτε δὲν θὰ σᾶς εἶναι ἀδύνατον. Τοῦτο δὲ τὸ γένος δὲν βγαίνει παρά μέ προσευχὴν καὶ νουθεσίαν». Ὅταν δὲ περιεφέροντο εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, «Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῆ σὲ χέρια ἀνθρώπων. Καὶ θὰ τὸν φονεύσουν καὶ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ ἀναστηθῆ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

μανῆ, νὰ μὴν τὸν ἐγκαταλείψει ἡ πίστις του ποτέ (Λουκ. 22,32). Καὶ οἱ ἄλλοι Μαθητὲς μέ τὴν προσευχὴν μπορούσαν νὰ ἀναπληρώσουν τίς ἐλλείψεις τους καὶ νὰ μὴν εἶναι ὀλιγόπιστοι. Χρειάσθηκαν ὅμως οἱ πύρινες γλιώσσες τῆς Πεντηκοστῆς νὰ τοὺς μεταποιήσουν σὲ πυρφόρα δοχεῖα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, σὲ πιστοὺς οἰκονόμους καὶ διακόνους τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας τοῦ κόσμου.

Ἄπιστοι μπορεῖ νὰ εἶναι λίγοι, ὀλιγόπιστοι ὅμως ὑπάρχουν πολλοί. Γιατί στὸν ἐπίγειο ἀγρό τοῦ Θεοῦ πολλοὶ εἶναι οἱ ἐργάτες, λίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἐκλεκτοὶ (Ματθ. 20,16), οἱ ὁποῖοι θὰ κρατήσουν ἀναμμένο μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς τους τὸ καντήλι τῆς πίστεως. Ἄπιστία δὲν σημαίνει νὰ ἀντιμετωπίζει κάποιος τὸ Εὐαγγέλιο μέ μιὰ φιλοσοφικὴ θεώρηση, ἀλλὰ νὰ μὴν πιστεύει στὸν Ἰησοῦ Χριστό ὡς ἀληθινὸ Θεὸ καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Νὰ ἀποφεύγει τὸ φῶς, τὸν Θεάνθρωπο, γιατί τὰ ἔργα του εἶναι πονηρά (Ἰωάν. 3,20). Ἄπιστος εἶναι ὁ βυθισμένος στὸ πνευματικὸ σκοτάδι τῆς ἀνομίας ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν ἔχει τὴ δύναμιν νὰ ἀποσυρθεῖ· εἶναι τὰ ἔργα του λήθους καὶ προσπαθεῖ σύμφωνα μέ αὐτὰ νὰ συμβιάσει καὶ τὴν πίστιν.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι πιστὸς σὲς ἐπαγγελίες

Μπορεῖ ὁ κόσμος νὰ κινεῖται καθημερινὰ μεταξύ πίστεως καὶ ἀπιστίας. Ὁ Θεάνθρωπος, ὅμως, ἂν καὶ ἐμεῖς ὀλιγοπιστοῦμε, Ἐκεῖνος μένει ἀπόλυτα πιστὸς σὲς ἐπαγγελίες Του γιὰ τὴ σωτηρία μας, καθὼς δὲν μπορεῖ νὰ ἀρνηθεῖ τὸν ἑαυτὸ Του (Β' Τιμ. 2,13). Αὐτὸ πού χαρακτηρίζει τὴν ἀνθρώπινη ὑπαρξὴ στὴν πο-

24 Αύγουστου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος (†β΄ αι.), Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ († 1779).

Μετᾶθεσις εἰς Ζάκυνθον τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου, ἐπίσκ. Αἰγίνης (1624).

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιζ΄ 14-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 31 Αύγουστου, ΙΑ΄ Μαθαίου.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιη΄ 23-35.

ρεία της πρὸς τὸ μεγάλο δείπνο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἶναι σάν τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ ἡ «καλὴ ἀπιστία», γιὰ τὴν ὁποία πάντα παίρνει ἀπὸ τὸν Ἄναστημένο Κύριό της τὴν ἴδια μέ ἐκείνον ἀπάντησ· «καὶ μὴ γίνου ἀπιστος, ἀλλῆλα πιστός» (Ἰωάν. 20,27)!

Ὁ ἄνθρωπος, ὑπογραμμίζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, εὐκολότερα κόβει ἓνα δάκτυλό του, παρά μιά κακὴ συνήθεια. Εἶθε πάντα στίς καρδιές μας νά βασιλεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός καὶ κανένα ἴχνος ἀπιστίας, οὔτε κἀν ἀμφιβολίας, νά μὴν βρεῖ τόπο σ΄ αὐτές, γιὰτὶ δὲν ἐπιδιώκουμε νά ἀνήκουμε στὴν ἀπιστη, ἀλλῆλα στὴν πιστὴ γενιά τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 17,28). Ἄμην.

† Α. Χ.

Ἀπὸ τίς προφητεῖες τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ:

«Οἱ ἄνθρωποι θά μείνουν πτωχοί, γιὰτὶ δὲν θά ἔχουν ἀγάπη στὰ δέντρα».

Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός (1714-1779) προφήτευσε τὴν καταστροφή τοῦ περιβάλλοντος, πού ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ πιεστικά καὶ ἐπείγοντα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει σήμερα ἡ ἀνθρωπότητα. Ἡ προφητεία αὐτὴ βρῖσκει καταπληκτικὴ ἐκπλήρωση τὰ τελευταῖα χρόνια, κατὰ τὰ ὁποία ἄνθρωποι γιὰ διάφορες

σκοπιμότητες καὶνε ἀνελέητα τὰ δάση καὶ καταστρέφουν τὴν πλούσια βλάστηση τῆς χώρας μας. Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ὁ ἅγιος Κοσμᾶς στό τέλος τῶν Διδαχῶν του συνιστοῦσε συχνά τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ κυρίως τὴ δένδροκαλλιέργεια. Σέ πολλὰ χωριά φύτευε ὁ ἴδιος πλατάνους στοὺς περιβόλους τῶν ἐκκλησιῶν.

Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Καθηγ. Μιχάλη Τρίτου, **ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ**, ὁ φωτιστὴς τοῦ γένους – Ὁ προφήτης, ἐκδόσεων Ἀποστολικῆς Διακονίας.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντὴς· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξιν, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τὸν κόσμο Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm